

De Grote Satan
of de mondiale dominantie van de nieuwste religie

Enki⁴⁾ de Grote Satan en God van de Afgrond, 2^e millennium vce, Mesopotamië

De pot en de ketel

De Grote Satan, de Shaytân-e Bozorg, de Verenigde Staten van Amerika. Het is inderdaad treffend, dat waar dan ook men in de wereld reist, men is altijd gastvrij zodra het duidelijk is dat je geen Amerikaan bent. Velen die onderweg zijn dragen daarom een vlag van hun land van herkomst op hun rugzak, op hun koffers, of wat dan ook. Dit is eigenlijk tegengesteld aan wat je zou verwachten. In Europa zijn de mensen opgevoed in de wetenschap dat zij zonder de Amerikanen nog steeds onder het juk van de Nazi's zouden leven, of misschien de Sovjets. En inderdaad, vele Amerikaanse soldaten hebben hun leven gegeven om de Nazi's te verslaan. Het vrije westen had zonder de Amerikanen niet bestaan, zeg ik zonder spottende of relativiserende ondertoon. In de bevrijding van Europa zal voor de leidinggevenden van de nieuwe wereld ook een andere agenda hebben meegespeeld, een lijstje met commerciële doelen, ik wil het graag geloven. De jongens die hun leven hebben gegeven voor een hoger ideëel doel, hebben dat ook gedaan om handelsbelangen veilig te stellen -ook al waren zij zich dat waarschijnlijk niet bewust-. De Marshallhulp na de oorlog moest Europa weer op de been helpen en in staat stellen Amerikaanse producten te kopen. Het ging om het grote geld, maar het komt zo kleinmenselijk over, zo triviaal, zo louter gericht op kleinburgerlijke belangen. Machtspolitieke doelen

speelden voor de Amerikanen ook een belangrijke rol, want een Europa geheel binnen de invloedssfeer van de Sovjets was hen een gruwel. Aan de andere zijde van het dubbelcontinent Eurazië en voor de Amerikanen aan de overzijde van de Pacifische rand waren de Japanners nog net iets slaafser onderhorig aan hun leider dan de Duitsers en daardoor hardnekkiger. Een invasie zoals in Normandië zou weinig zin hebben, zeggen de geschiedenisboekjes. De angst voor een al vrijwel verslagen tegenstander was niet echt groot meer, maar de wraakzuchtige agressie des te meer. Voor de agressie van de Japanners werd wraak genomen zoals het de gewoonte toen was door een waarlijk mens, president Truman, en er werden boven Japan twee atoombommen tot ontploffing gebracht. Zowel Duitsland als Japan zijn naast de V.S. nu stuwende krachten geworden in de wereldeconomie.

Het heeft iets weg van een jongetje dat op het schoolplein een veel grotere schoolgenoot uitscheldt. Tegelijk is het ophitsen van de bevolking door de tegenstander de Grote Satan te noemen geen publiek vertoon van vergevorderde intellectuele capaciteiten. De Iraanse geestelijkheid zal misschien inderdaad werkelijk vinden dat het hedonistische Amerika de verpersoonlijking is van Satans idealen. De woorden en de daden van de bebaarde aanhangers van de Islam maken door hun gedrag echter vooral ook duidelijk dat zij angstig zijn en angstige mensen worden uiteindelijk altijd agressief - waarschijnlijk onder het voorwendsel -zoals dat altijd het geval is- dat zij hun religieuze en politiekterritoriale belangen moeten verdedigen.

Angst en agressie vormen een continue drijfveer voor het menselijk gedrag, worden tot een continue drijfveer gemaakt door machthebbers. Iets waar de gewone Amerikaan en de doorsnee Iraniër liever niets van doen mee hadden gehad. De doordeweekse Amerikaan geeft de indruk een open en gastvrij mens en van Iraniërs weet ik dat het doorgaans open en gastvrije mensen zijn. Zij krijgen allen hun angsten ook maar aangepraat door hun leiders -die zij hebben verkozen en dus vertrouwen- en mensen die zich angst aan laten praten volgen het liefst die leiders. De Iraniërs willen niet gebombardeerd worden door de Amerikanen, of hun handlangers de Israëliërs, en de Amerikanen zijn bang voor een kernmogendheid die zij niet onder controle hebben en waarmee, zoals met de Russen, niet te onderhandelen valt.

De Iraanse machthebbers verwijten de Verenigde Staten imperialistisch gedrag, ook ter ondersteuning van het zionisme, terwijl de Amerikaanse autoriteiten Iran verwijten een expansionistische politiek te voeren door terreurnetwerken in de regio te ondersteunen en doordat zij een atoomprogramma hebben dat zich niet laat controleren. De pot verwijt

de ketel dat hij zwart ziet. In de internationale politiek gaat het al eeuwen en eeuwen zo en het lijkt alsof ondertussen niemand iets heeft bijgeleerd. Dat Amerika na de Tweede Wereldoorlog bij bijna alle conflicten op de wereld betrokken is geweest, van Korea via Vietnam tot en met de Golfoorlogen, betekent niet dat hier nu met de beschuldigende vinger naar Amerika wordt gewezen. Het betekent wel dat Amerika overal ter wereld zijn belangen heeft en dat het militair industrieel complex, ooit zo benoemd door de Amerikaanse president Eisenhower, gigantische sommen verdient aan de wapenwedloop. Het antwoord daarop is niet het antwoord dat Iran geeft. Iran probeert de Grote Satan te bestrijden met middelen die de Grote Satan zelf gebruikt. Dat kan niet anders dan fataal aflopen en de gewone anders gastvrije Amerikaan of Iraniër wordt in het pak gehesen en naar het front gestuurd, volgepropt met ideologische wartaal.

Waarom heeft iedereen toch zo'n hekel aan Amerikanen? Vaak hoor ik zeggen, dat dit is omdat Amerikanen de hele wereld als hun persoonlijke speeltuin zien, met weinig of geen egards voor plaatselijke gevoeligheden en gebruiken. Maar meest waarschijnlijk, omdat iedereen die iets aan hen te danken heeft hen in essentie ook haat. Het ligt niet in de menselijke natuur dankbaar te blijven wanneer de altruïstische gever er een eigen agenda op blijkt na te houden die vooral in het voordeel van de gever is. Zo altruïstisch bleek de gever inderdaad niet, toen die zich uiteindelijk bloot gaf en in de nieuwsmicrofonen riep, "Wie niet voor ons is, is tegen ons"⁵). Opnieuw angst en agressie. Amerika is een land met een -ooit- grote technische voorsprong en een culturele verspreiding zonder precedent, ook al wordt die cultuur niet echt als "high brow" beschouwd en slaat die cultuur meestal niet aan dan bij de minder geschoolden⁶). Bovendien werd iedere dollar hulp dubbel en dwars terug gehaald, in een vorm die nog het meest lijkt op gedwongen winkelnering - waardoor de bevrijde gebieden in de realiteit een soort wingewesten werden. De enigen die echt kunnen concurreren met de V.S. worden door de Amerikanen al of niet heimelijk als vijand beschouwd, zoals Rusland met zijn gigantische energievoorraad en China met een groter en -nog wel- goedkoper productieapparaat. De kracht en macht van de Amerikanen doen denken aan die van het Romeinse Rijk dat over zijn hoogtepunt heen begon te raken. Ondanks dat de Romeinen de overheersers waren, was er zoveel aantrekkelijks aan het nieuwe. Toen het nieuwe grotendeels was geabsorbeerd, en ten dele verworpen, bleef alleen de overheersing over. Een onverhoedse plundering van Rome heeft al plaatsgevonden -9/11- en Satan heeft het water getest. De Grote Satan is iedereen die de ander dwingt. De ware mens, "the tru-man", die

De onverhoedse 'plundering'
van New York

atoombommen gooit om 'vrede' af te dwingen, de jihadist die zich uit wraak in een wolkenkrabber boort. De wijze die je dwingt de andere wang toe te keren, de zieke geest die je daarna tegen de grond mept. De leraar -die deze eretitel niet waar maakt- die je strafwerk geeft voor een geestige opmerking, je buurman die zich niet realiseert dat jij alleen de bonkende bassen van zijn muziek hoort.

De echo's van de doden

Mijn grootouders zijn reeds lang overleden en mijn ouders ook. Verder dan hen gaan mijn persoonlijke herinneringen niet. Wie weet er nog iets over zijn overgrootouders? Toch laten wij ons regeren door waarden en normen die ook lang voor hun overgrootouders, duizenden jaren geleden zijn geformuleerd. Dat kan mogelijk betekenen dat deze waarden en normen, omdat ze oud en gewaardeerd zijn, universele geldigheid hebben. Er zijn er inderdaad een paar op te noemen die universeel geldig zijn, of in ieder geval van alle tijden zijn. De belangrijkste lijkt die te zijn, die je zegt een ander net zo te behandelen als je graag zelf behandeld wilt worden. In de culturen op deze aarde komt deze norm in allerlei varianten voor en zijn er specifieke uitbreidingen aan gegeven. Er is geen probleem met deze stelregels zelf, het probleem zit hem in de uitleg en het gebruik ervan en vooral in wie die uitleg geeft. Ik stel mij voor hoe de drie generaties uit een familie na het eten bij elkaar zitten - misschien ter gelegenheid van een verjaardag van iemand. De afwas is klaar, de spullen zijn opgeruimd en de thee of koffie staat op tafel met misschien een drankje erbij. Het gesprek gaat over een bericht uit de krant, een onderwerp dat op de televisie was of iets wat iemand heeft meegemaakt. Hoewel waarden en normen van generatie op generatie zijn doorgegeven, verschillen de generaties in hun visie op de het besproken onderwerp. De grootouders zijn geneigd de voorrang te geven aan traditie, terwijl de ouders meer de realiteit als leidraad nemen en pragmatisch redeneren en de jongsten de durf propageren iets nieuws te proberen. De oudsten krijgen bijna altijd de overhand, want de mens is een in wezen behoudend schepsel. De jongsten denken misschien, ik wacht mijn tijd wel af. Maar de ouders worden ooit de grootouders en de

jongeren de ouders. Wie het overwicht krijgt is dus een kwestie van gewoonte en gezag.

B

Zarathoestra

Mozes

K'ung-fu-tzu

innen het bestek van een paar honderd jaar, zo tussen 1400 en 500 jaar vce, is de kern van ons waarden en normen systeem bepaald door wijzen als Zarathoestra⁷⁾, Mozes⁸⁾ en K'ung-fu-tzu⁹⁾. Zarathoestra was een exponent van de Euraziatische cultuur¹⁰⁾ die van grote invloed is geweest op het Hindoeïsme, door de zichzelf Arisch noemde stammen, en die via Zarathoestra ook invloed heeft gehad op de culturen van het Midden Oosten en daarmee op Mozes. Mozes had nog een tweede inspiratiebron, de Egyptische cultuur en met name de geschriften van farao Akhnaton, die soms de allereerste monotheïst wordt genoemd en soms de ketter-koning, soms wat vriendelijker de rebelse farao. Confucius, K'ung-fu-tzu, heeft in ieder geval een deel van zijn wijsheid gevonden op dezelfde Euraziatische steppen als Zarathoestra, hoewel er geen onderzoek bekend is dat hier onafhankelijk bevestiging van geeft. Wel is duidelijk dat allen de gouden regel hanteerden, "behandel een ander zoals je graag zelf behandeld wilt worden"¹¹⁾. Het is een gouden regel, omdat dit aforisme niet onderhevig lijkt aan interpretatie. In elke tijd en in elke cultuur kan deze gedragsregel hetzelfde luiden en is de uitwerking op mensen dezelfde. Het zou ook prachtig zijn als iedereen zich er aan hield. Dat is precies het tweede probleem met regels. Een regel werkt pas echt wanneer iedereen er van overtuigd is dat hij zal werken. Wanneer iemand al grotelijk benadeeld is of zich zo voelt, dan is het onrealistisch van die persoon te verlangen de gouden regel in de praktijk te brengen. Vaak wordt dan vervolgens een beroep gedaan op vergevingsgezindheid, maar onderhuids wekt dat eerder frustratie op. De benadeelde voelt dat zijn nadeel niet erkend wordt en er ontstaat een vorm van stil gehouden agressie die indien niet geventileerd van het

slachtoffer nog meer slachtoffer zal maken; ziek. Het adagium de andere wang toe te keren werkt alleen prima voor de autoriteiten die de massa rustig wil houden. Op individueel niveau wordt de agressie alleen weggenomen wanneer men voor onrecht wordt gecompenseerd. Op die manier kan de andere wang wel toegekeerd worden, in de zin van het afspreken van verdere non-agressie. Hier is het derde probleem met regels zichtbaar geworden. Bij overtreding van de regels moet er in de oude opvattingen een partij zijn die de regel sanctioneert, die bestraft indien dat nodig is.

De echo van de doden bepaalt nog steeds de inhoud van ons doen en laten. In de loop der tijd hebben zich daar nog meer doden bijgevoegd. Na Mozes kwam Jezus en na hem Mohammed. Na de religie van Brahma, Vishnu en Sjiva kwam Siddhartha Gautama die een min of meer non-religieuze religie tot stand bracht, het Boeddhisme. K'ung-fu-tzu is een lange tijd in de ban gedaan, maar werd uiteindelijk toch weer toegepast. Kortom, de pogingen om de oudste doden aan een modernere tijd aan te passen hebben alleen maar kortstondig geholpen. Ook nu lopen de kerken, tempels en moskeeën weer leeg. Er zijn nog mensen, vooral ouderen, die uit traditie het geloof der vaders blijven aanhangen. Heel wat jongeren worden iedere keer weer ouder en worden het systeem ingezogen, wat ze uit lijfsbehoud meer gezagsgetrouw maakt en bereid zich aan te passen aan wat de gewoonte is. De modernste mens laat zich echter niet meer toespreken door een gezaghebbende voorman in een bepaalde religie. De aller modernste mens laat zich liever toespreken door de religie die hij zelf in huis heeft gehaald, het wonder der techniek. Een goed ogende dame, perfect gemaquilleerd en misschien wel digitaal opgewaardeerd. Een strak in het pak zittende meneer die met een mooi resonerende bariton alweer een waarheid verkondigt. Opnieuw vorm gegeven zijn het nog steeds de doden die tot ons spreken. De Grote Satan heeft zichzelf opnieuw uitgevonden en houdt je bezig met tijdelijkheid.

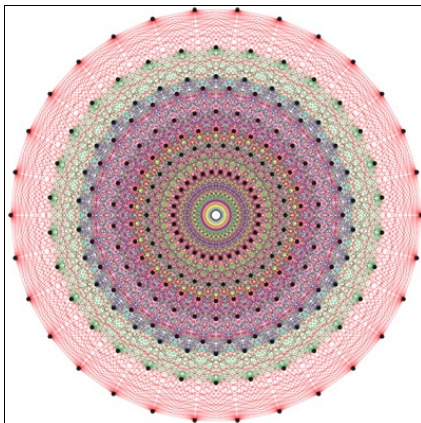
Welkom bij de machinaties

Wie de mensheid zo beziet kan niet optimistisch zijn voor de toekomst, als de mens blijft doorgaan op de gekozen weg. De Grote Satan huist in Amerika evenzogoed als elders. De Grote Satan vindt zijn religie telkens weer opnieuw uit en past hem aan de tijdgeest aan. Hij stelt de regels en kiest wie die regels bij de mensheid naar binnen brengt, hoe zijn regels moeten worden geïnterpreteerd, hoe men zich aan de regels moet houden en de ellende die je ten deel valt wanneer je je niet aan de regels

houdt. De gouden regels vormen het paradigma van de het oude denken. Zou de gouden regel misschien nog het best verwoord kunnen worden als, heb elkaar lief, het Christendom weet dit uitgangspunt te verwringen tot een dreigement. Je mag niet oordelen opdat je zelf niet geoordeeld wordt. Voor een Moslim ben je pas een goed mens als je een gelovig mens bent. Voor Joden is de gouden regel een moreel onderwerp, wat het derhalve toch tot een kwestie van interpretatie maakt. De Boeddha is niet eenduidig, men zou zelfs onduidelijk kunnen zeggen. Confucius ziet de mens als onderdeel van de staat. Zarathoestra, de oorspronkelijke bedenker van de duivel, het slechte, ziet het puur goede als het enige waar een mens aan moet beantwoorden, want immers zo schaadt men elkaar niet. Het zijn de doden die hier tot ons spreken in hun waardige opvolgers in het heden. Zij die bla, bla zeggen en je het nieuwste en mooiste verkopen om je tevreden te houden. Het is tot nu toe de beste religie, want hij verspreidt zich razendsnel over de gehele wereld. Het consumentisme is hard op weg de dominante wereldgodsdienst te worden. Waarom is het een godsdienst? Omdat de mens nog steeds voor iets in aanbidding ligt en de autoriteit gelooft. Bovendien geeft de zogeheten gouden regel meer dan genoeg ruimte aan de kwaadwillenden, of beter geformuleerd, de zieken van geest. Want wie hen de andere wang toekeert, krijgt opnieuw een dreun en zij rollen vervolgens de portemonnees van hen die "down and out" zijn. De oude manier van denken, de echo van de stemmen der doden, de vertegenwoordiger van de Oude Geest op aarde. In de rest van dit boek wordt dit het Luciwher paradigma genoemd. Het is het model waarbinnen de mens ontmoedigd wordt zelf na te denken en aangemoedigd wordt naar de autoriteit te luisteren. Die autoriteit kan iedereen zijn die een mens als zodanig erkent. Van God tot de commentator op televisie. Dit model, dit paradigma, is altijd actief en werkt op iedereen in, ook op de mens die zich er aan zou willen onttrekken. Luciwher, omdat hij in dit boek wordt aangemerkt als de opperheer van de mensheid - als metafoor als je dat wenst. Niet als het kwade, want dit boek laat zien dat het goede en het kwade, het zwart wit denken, niet bestaan. De mens weet uit ervaring dat het leven uit honderden schakeringen grijs bestaat met af en toe wat kleur. Luciwher is het extract uit alle mensen en het extract in alle mensen, de ziel van de mens, de essentie van de mensheid. Om die reden -om reden van autoriteit en onderdrukking- is godsdienst, of welke in hiërarchie verpakte filosofie dan ook, gelijk aan het Luciwher paradigma. Wie durft, kan daarom elke religie satanisch noemen. Ook al hang je geen enkele godsdienst aan, ook al ben je zelfs een verklaard atheïst, je bent bewust of onbewust een lijfeigene van het Luciwher paradigma. Welkom bij de machinaties.

Het gezonde verstand

Nu is het ook niet zo dat de mensheid als verloren moet worden beschouwd. Dit is geen boek over doemdenken en tragiek - kijkend in de toekomst is daar geen enkele aanleiding voor. In het dagelijks leven valt de mens behoorlijk mee. Als je om je heen kijkt, zie je mensen die misschien wel wat minder langs elkaar heen zouden kunnen leven, maar hulpvaardigheid en altruïsme is de mens niet vreemd. Hierom dan weer concluderen dat de mens in essentie goed is, is echter als het missen van een pointe, alsof je op de bus staat te wachten terwijl er een staking is. Goed en slecht zijn onwerkbare echo's van de doden. Wat slecht genoemd wordt is niets anders dan gedrag dat voortkomt uit frustratie, uit de emotie te menen onrecht te zijn aangedaan. Meng die emotie met agressie en de ziekte is geboren. Dit is geen inzicht dat voortkomt uit een diepe psychoanalyse, maar een observatie met het gezonde verstand. Het goede bestaat al helemaal niet - alles is, zonder daar een oordeel aan te hangen. Wanneer de Röntgenstraal die uit een van de magnetische polen van een neutronenster straalt in een flits het leven op aarde zou verwoesten, dan kan dat niet slecht genoemd worden - het is. Wanneer een wild beest een schattig lammetje doodt om zijn honger te stillen, dan is het wilde beest niet slecht - het is. Het is de mens gegeven de noodzaak van zijn agressie en vernietigingsdrang te overdenken. Niet omdat die slecht is, maar omdat wij ook zonder kunnen. Het is veel nuttiger de gouden regel -die verboden en overtreden kan worden- te vervangen door de aanmoediging tot zelfeducatie. De gouden regel kan leiden tot horigheid. Zelfeducatie maakt een persoon weerbaar tegen zijn

E8 -een samenhangend 248-dimensionaal symmetrisch object- als mogelijke sleutel tot de theorie van alles.

eigen dierlijke instincten en via zijn ontwikkeling op de innerlijke weg leidt dat tot een harmonieuzere maatschappij. Er is geen juridisch systeem meer nodig om te oordelen en te veroordelen, er is alleen dan alleen nog een netwerk van vreedstichters nodig om in geval van conflicten de weg terug naar compensatie en balans te vinden.

Het Luciwher paradigma legt de hegemonie bij de soeverein, terwijl de soevereiniteit van het individu daar ver boven gaat. De Oude Geest, die nog steeds in de echo

van de doden is te horen, liet ons geloven in het bestaan van de ene waarheid die de mens wordt onderwezen door een wijze. Ook de wiskundige of de natuurkundige "theorie van alles" klinkt fabuleus interessant, maar daarachter ligt weer iets wat we nog niet kennen. De ene waarheid bestaat, maar de mens is te beperkt om die te kennen¹²⁾. Zelfs de meest wijze wijzen weten die ene waarheid niet, ook niet in de verborgen of geheime kennis. Er wordt inderdaad kennis verborgen gehouden, maar dat is eerder om de autoriteit van de wijze te waarborgen, dan om een andere reden. Kennis is vrij en iedereen kan die kennen. Een van de laatste beweringen van de autoriteit is dat ieder mens zijn eigen waarheid heeft. Wie die bewering gelooft isoleert zich van alle andere mensen. De ene gehele waarheid is weliswaar niet kenbaar voor een mens, maar wel heeft elk mens zijn persoonlijk aandeel in die ene waarheid. Zo is de mens niet geïsoleerd van zijn medemensen, want zoals de ene liefde verbindt de ene waarheid ons allemaal.

De Grote Satan heeft ons het consumentisme gegeven, de nieuwste en nu mondiale religie. Wat doe je er tegen? Nogmaals, wie op de barricaden gaat staan en het veroordeelt, roept alleen weerzin en agressie op. Een leuk ludiek popconcert met zangers en zangeressen die hun protestliederen zingen, het is prachtig maar het lost niets op. Op zijn best wordt er dan een wij-gevoel gecreëerd waarbinnen frustraties geventileerd kunnen worden. Een niet erkende frustratie die opnieuw angst produceert, angst voor de gemene wereld, en agressie, wij tegen de rest. In de twintigste eeuw was er een slogan die vrij bekend is geworden: "Stel er is oorlog en niemand gaat er naar toe". Ze gingen echter wel, ze lieten zich dwingen, in drommen en veel kwamen in een plastic zak terug. De enige plek op aarde waar een mens niet tot iets gedwongen kan worden, waar hij zich dus aan het Luciwher paradigma kan onttrekken, is in zijn hoofd. In zijn hoofd en in zijn hart.

Educatie en eruditie

Er is maar een manier om te ontsnappen aan de leiding, die God wordt genoemd, de president, of je baas, en dat is vrij worden. Hoe doe je dat? De meest onproductieve manier die nooit lang stand houdt is op de barricade stappen en alle bazen vervloeken. Zo iets is een daad van agressie en wekt agressie op bij degene die wordt aangesproken. De eerste stap naar de vrijheid in je hoofd en in je geest, je hart, wordt gezet wanneer je begint jezelf op te voeden - vaak komt dat neer op heropvoeden. Opvoeden in de ruimste zin. Ga terug naar school, of

beter, school jezelf. Als je je baan niet kunt opzeggen, ga naar avondschoon of koop of leen anders de boeken die binnen een bepaalde opleiding worden gebruikt. Zorg dat je een scholingsvorm kiest waarbij je zo weinig mogelijk hebt te maken met leraren - goede leraren zijn uiterst dun gezaaid. Ga boeken vreten, of lees en kijk je suf op het net. Neem de verantwoordelijkheid voor je ontwikkeling op je eigen schouders en laat je niet meer volstoppen met de rotzooi van een ander. Zeg nooit "had ik maar", dus heb nooit spijt, en begin met "ik ga dat nu doen".

Wat is het beste dat je kunt lezen? Dat bepaal je zelf. Gewoon ergens beginnen. Het is net als met het opruimen van je huis, gewoon ergens beginnen en op gegeven moment zie je de resultaten komen en ontdek je de grote lijn. De een begint met een boek over de werking van de verbrandingsmotor, de ander leest een bloemlezing over de filosofen en weer een ander waagt zich aan literatuur. Het is maar net waar je eerste belangstelling ligt. Heel avontuurlijk is het om, als je nog geen keuze kunt maken, een goed gesorteerde boekenwinkel binnen te gaan en doelloos rond te lopen. Kijk naar de kaften, lees eens een achterkant, blader door het boek en lees de inhoudsopgave. Proef de sfeer die op je afkomt. Dit kan natuurlijk ook in een bibliotheek, ook de grootste bibliotheek ooit, het internet. Of loop een museum binnen op je vrije dag. Bekijk oude mummies of 17^e eeuwse schilderijen. Of bewonder de techniek in een gespecialiseerd museum. Doe bij het zetten van je eerste stap vooral niets wat anderen van je verlangen. Zet de televisie uit en trek de pluggen van je muzikspeler uit je oren. Doe wat je zelf wilt en niet wat een ander je hapklaar voorschotelt. In dat laatste zit echt het geheim, doe niets wat een ander je hapklaar voorschotelt.

De eerste stap is het moeilijkst, want je moet breken met gewoonten. Moe uit je werk voor de televisie hangen. Niets mis mee, als je ook een moment inbouwt tussen die vorm van ontspanning -is het dat echt?- en het moment dat je gaat slapen. Als je wilt ontspannen, ontspan dan echt en laat je niet vol gieten met alcohol en de narigheid van de dag. Blijf geïnformeerd, maar raak niet verslaafd aan je ellende of die van een ander, laat je niet bang maken dat het jou misschien ook kan overkomen. Angst is een povere raadgever. Doe de eerste stap en je zult merken dat de tweede stap een stuk eenvoudiger gaat. Wat is die tweede stap? Dat bepaal je zelf. Creëer je eigen wereld, maar onthecht je niet van de buitenwereld - sluit de wereld niet buiten, want dan creëer je je eigen gevangenis. Hou je op de hoogte van alles in de wereld, maar laat het niet bepalen wat je doet. Bestudeer dit advies en vorm het naar je eigen persoonlijkheid, naar wie je bent. Hoe meer stappen je hebt gezet, hoe meer je zal weten wie je bent, los van wie je in de samenleving bent en los van wat anderen zeggen over wie jij bent.

Zolang jij jezelf niet kent, kent niemand je en kan niemand je kennen. Realiseer je dat je alleen bent geboren, dat je alleen leeft en dat je alleen zal sterven, zonder dat dit verder iets met eenzaamheid of triestheid heeft te maken. Zorg ervoor dat jij zelf je meest vertrouwde vriend bent. Het juiste gezelschap zal dit begrijpen.

De een zal zijn stappen vorm geven in een hobby en kan daarin ver gaan. De ander zal ver gaan los van een specifiek onderwerp, maar met evenveel genoeg. Het gaat er om dat je een eigen koninkrijk maakt dat je zelf hebt vorm gegeven. Een koninkrijk zonder grenzen, zodat je je niet isoleert en je open blijft staan voor wie in jou geïnteresseerd raakt. Niemand kan in je geïnteresseerd raken als je je binnen je koninkrijk opsluit. Dat zullen er aanvankelijk weinigen zijn, misschien nooit meer dan een handvol - dan heb je al veel bereikt. Het gaat er om dat je jezelf in een situatie brengt waarin je nooit meer de speelbal bent van wat anderen je wijs willen maken. Want je zult zien dat het bereiken van je eigen onafhankelijkheid in je eigen koninkrijk ook betekent dat je soeverein bent. Wie soeverein in het leven staat, laat zich niet meer gek maken met bla, bla, koop dit, want dan pas word je gelukkig. Tetteret, de vijand heeft een aanslag gepleegd en dat moet worden gewroken. Luister niet meer naar de flauwekul van het moeten. Angst ken je nog steeds, want dat is de aard van het beestje. Van agressie weet je dat het ook onbedoeld kan escaleren en dat het zich tegen je kan keren. Zorg dat je stabiel bent in je eigen situatie en je zult een factor van geluk worden in het leven van een ander.

Wie dat wil kan dit alles bereiken door zijn baan op te zeggen, zijn bezittingen weg te geven en in een hutje op de hei te gaan wonen. Als je dat zelf echt wilt, moet je het doen, maar noodzakelijk is het niet. Blijf gewoon dat doen wat je deed, daar is niets verkeerd aan - zelfs wanneer er op je werk wordt neergekeken. Je zult alleen wel merken dat met elke stap die je doet -wanneer je de innerlijke weg bewandelt, zoals het in de rest van dit boek heet-, je de wereld anders gaat bezien. Hoe anders is moeilijk te zeggen. Wel kan gezegd worden dat mensen die de innerlijke weg bewandelen er bewuster naar streven te leven in harmonie met de wereld en de andere mensen. Wat die harmonie inhoudt is vervolgens aan jou om te bepalen. Onthoud daarbij dat niemand de waarheid in pacht heeft -geen geestelijke en geen politicus- en dat iedereen alleen zijn eigen deel van de waarheid kan zien. Niet, "iedereen heeft zijn eigen waarheid", want dat betekent dat je de grenzen van je koninkrijk dichtgooit, dat je jezelf isoleert en op een eiland bent gaan wonen. Wel, "iedereen heeft zijn persoonlijke aandeel in de waarheid", de universele waarheid die iedereen omvat. Dat laatste kun je opvatten

als een filosofische uitspraak, maar ook als een natuurkundige waarheid - dat hangt af van je perspectief. Het is nu aan jou - hulp is onderweg.

Naschriften

I In de reacties op "De Grote Satan" komt de vraag naar voren of er in het artikel niet gewoon staat: "verbeter de wereld, begin bij jezelf". Inderdaad staat dat er, je kan het er althans in lezen. Op zich is er aan dit uitgangspunt niets verkeerd, ware het niet dat tegen wie dat wordt gezegd ook prooi is van het Luciwher paradigma. De uitspraak is immers een uitspraak gericht op het individu en past dus perfect in een verdeel en heers beleid. De verbeteraar wordt impliciet aangeraden zich in zijn eigen koninkrijkje terug te trekken. Vervolgens is de tegenstrever van het individu zo Kafkaiaans ongrijpbaar en gezichtsloos, dat het de verbeteraar nooit duidelijk zal worden wat hij dan moet verbeteren en hoe dat vervolgens de wereld zal verbeteren. Als hij er al aan begint, bestaat er binnen de context van de isolerende Oude Geest zelfs het gevaar dat de verbeteraar gaat lijden aan navelstaarderij, wanneer die zich inderdaad op zichzelf terugtrekt. Behalve hopeloos idealisme kan men in het woord verbeteren ook het oordeel lezen dat het kennelijk nu niet zo goed met de verbeteraar gaat. Vaak onterecht en die miskennis levert frustratie en dus agressie bij de verbeteraar op. De uitspraak "verbeter de wereld, begin bij jezelf" wordt vaak gebruikt door mensen die zelf de moed al hebben opgegeven en met die uitspraak bedoelen aan te geven dat de verbeteraar volgens hen doet aan luchtfietserij - zit niet te zeuren, wordt er eigenlijk gezegd.

"De Grote Satan" is geschreven met de bedoeling mensen een handreiking te geven hoe hun levensangst te vormen tot iets dat geen agressie en frustraties voor hen zelf oplevert. De angst en onzekerheid zullen niet verdwijnen, maar wel hanteerbaar worden, terwijl de ongrijpbare en gezichtsloze machthebbers worden teruggebracht naar een plaats waar ze geen verdere angst kunnen genereren, vanwaar hun agressie geen verdere agressie zal genereren. De doorbreking derhalve van het Luciwher paradigma, de nullificatie van de Oude Geest en de geboorte van de Nieuwe Geest. Het wordt tijd voor die Nieuwe Geest, waarin de mens onafhankelijk is zonder in zijn eigen kringetje rond te tolleren en waarin de onafhankelijke Nieuwe Geest een bijdrage aan harmonie kan leveren. Niet dat mijn stuk een recept is voor hoe dat moet, maar wel voor hoe dat kan. Denk zelf na.

II Een andere reactie gaat over vrouwenemancipatie. Mijn uitlatingen gaan zelden over zaken die in bepaalde politieke hoek getrokken kunnen worden en als dat wel wordt gedaan is dat voor rekening van degene die reageert. Ik ben niet politiek neutraal, maar wil mij ook niet voor het karretje laten spannen van deze of gene. Met betrekking tot dit onderwerp wil ik een uitzondering maken. Afgezien van wat ik hier schrijf is het goed daarbij ook te lezen wat staat in "De Ziel in het Vlees" in het derde deel van boek twee. Hoewel er historische gronden zijn die verklaren waarom vrouwen worden achtergesteld door mannen, is zo'n verklaring geen rechtvaardiging, integendeel. Een hiërarchisch verschil tussen mensen is een uitwerking van de Oude Geest en wordt doorgegeven van generatie op generatie door de echo van de doden, zoals ik hierboven beschrijf. Een hiërarchisch verschil tussen mensen is nonsensicaal -en contraproductief voor elke harmonie- en daarmee is het verschil dat gemaakt wordt tussen mannen vrouwen even ridicul. In een harmonieuze samenleving moet ieder mens kunnen uitgaan van zijn eigen krachten en talenten, die zonder hinderingen vorm kunnen geven in een open omgeving. Iedereen die dat tegenwerkt beschouw ik als een zieke die verpleging verdient - verpleging die ik met alle medemenselijkheid en warmte die mogelijk is wil omgeven. En laat me daaraan onlosmakelijk toevoegen dat die ziekte niet een kwestie van opinie is. Subjectiviteit kan nooit een onderscheidend criterium zijn, want dan belanden we in een systeem met heropvoedingskampen. De ziekte waarop ik wijs beheerst mensen die zelf de dupe geworden zijn van de restricties van het leven en die daar zelf niet meer uit kunnen komen. Hoewel ik het me voor kan stellen dat vrouwen, of mensen in het algemeen, zich groeperen in belangengroepen, werkt dat uiteindelijk ook contraproductief. Zo'n groep kent zijn eigen dynamiek met leiders en volgers en een defensieve, soms zelfs offensieve, houding ten opzichte van de wereld buiten de eigen groep - het is een vorm van op de barricaden staan. Zo'n groep zie ik als een uitgelezen mogelijkheid om een bewustwording op gang te brengen, hopelijk ook om elkaar te ondersteunen, maar daar houdt het zo ongeveer mee op. Elke stap verder in de vorming van een subgroep zet vrouwen, of wie dan ook, vaster in het Luciwher paradigma. Er is niets mis met te rade gaan bij anderen, maar de beslissingsbevoegdheid hoe om te gaan met de werkelijkheid ligt uiteindelijk bij het individu, nooit bij de groep - dat zou het gehoorzamen aan de echo van de doden zijn. Je werkt met elkaar en voor elkaar, maar altijd vanuit het individu. Het individu, man of vrouw, is een onlosmakelijk deel van het geheel, een geheel dat bestaat bij de gratie van het individu. Met andere woorden, vrouwenemancipatie is een non-issue voor hen die vrij van geest zijn.

Addendum

Over het onderwerp de Verenigde Staten van Amerika heeft iedereen zo zijn ideeën. Sommigen lijken gefundeerd, sommigen lijken meer op een vooroordeel -de Verenigde Satan van Amerika-, maar alle zijn negatief. Er zijn alinea's vol te schrijven met zaken die ergerlijk zijn aan Amerikanen en die hen bij vrijwel iedereen maken tot voorwerp van spot en anderszins een ongunstige recensie. Hun hypocrisie bijvoorbeeld, met aan de ene kant de grootste porno-industrie ter wereld en aparte steden voor gokpaleizen en wansmaak. Aan de andere kant de fanatieke godsdienstigheid die tevens van het Christendom een eendimensionale persiflage maakt. Het ene doen en de ogen sluiten voor het andere. Maar is het grootste deel der mensheid dan niet hypocriet? En dan de domheid die periodiek wel heel duidelijk aan de oppervlakte komt, wanneer je ziet hoe mensen in de doorzichtige en doortrapte leugens trappen van politici die uit zijn op een lucratief baantje. Maar zijn politici overal ter wereld dan geen geraffineerde leugenaars? Het opvallende is dat je die doortraptheid duidelijker waarneemt bij politici uit een ander land dan bij die uit je eigen land, terwijl de onzen zeker zo gewiekst zijn. Of neem het wapenbezit in Amerika. Het onthult dat Amerika een land is met mensen met een gewelddadige instelling die daarom niet te vertrouwen zijn, zeker niet als je ziet wat voor onpure types het particuliere wapenbezit verdedigen. Maar zijn mensen over de gehele wereld dan niet allemaal potentieel gevaarlijke gekken die geen vuurwapen nodig hebben om je om het leven te brengen? India is een land met de oudste godsdienst ter wereld -zo'n zesduizend jaar oud- en het land heeft meer wijzen voortgebracht dan de rest van de wereld bij elkaar. Mahatma Ghandi als voorstander van geweldloosheid is de meest recente. Toch worden in India niet minder moorden gepleegd dan elders, zeker als men bij dit quotum optelt dat er per jaar duizenden foeticides en infanticides worden gepleegd als blijkt dat de kleine een meisje is.

Amerika krijgt van mij de naam, het goudgerand derdewereldland vanwege de enorme rijkdom van weinigen en de soms schrijnende armoede bij de velen¹³). Inderdaad, de preoccupatie met die vlag en alles wat Amerikaans is, lijkt op een idiotie en een echo van ideeën die de nazi's daarover promootten. Maar is het nationalisme hoe dan ook niet het gevolg van een historische dwaling? Het nationalisme van de staat is een politiek gevolg van de Amerikaanse- en de Franse Revolutie, waarbij een lappendeken aan belangen tot een geheel moest worden gesmeed. Een heel ander soort nationalisme dan het gevoel bij mensen die zich cultureel verbonden voelen. Het nationalisme van de staat verraad ontzag voor autoriteit en mensen die zich laten sturen door autoriteit zijn

niet te vertrouwen, ziek eigenlijk. Dit alles maakt Amerika en de Amerikanen echter niet tot de Grote Satan zelve, maar eerder tot het slachtoffer van de Grote Satan, of preciezer, tot de onderdaan van Lucifer, de onderdaan van het Luciwher paradigma¹⁴). Gezien al het bovenstaande, ondanks of dankzij alle irritaties en hun eigenaardigheden, zijn Amerikanen beter te karakteriseren als echte mensen, waarachtige mensen. Het was Tru-man, de ware mens, die de bom gooide op Hiroshima en Nagasaki. Amerika als dader en als slachtoffer, het verhaal van de mens. De triestheid en de heroïek van mensen die desperaat op zoek zijn naar een beetje liefde, een beetje medemenselijkheid, een beetje warmte bij elkaar. Mensen die daarbij tevens in een geweldsspiraal gevangen zitten en die dat kleine beetje van de grond geschraapte liefde -à la Hollywood- en dat kleine beetje medemenselijke warmte bereid zijn te verdedigen met geweld en ondergaan geweld altijd zullen willen wreken -en dat gerechtigheid noemen-. Zo triest, zo ziek.

Michael Moore,
Bowling for Columbine

Het zelfbeeld van de mens is in zijn algemeenheid niet zo geweldig. Sommigen zien de mens niet als zoogdier, maar als een virus dat roofbouw pleegt in een bepaald territorium en dan naar het volgende trekt om ook dat tot in de bodem te plunderen. Het is een zeer negatief zelfbeeld dat meer het karakter heeft van de mening van een gedeprimeerde zieke, dan van iemand die het van de zonnige kant bekijkt. Nu ben ik evenmin een optimist voor de korte termijn, maar op de langere termijn zie ik een schare positieve mogelijkheden. De zwaarmoedige zieke daarentegen is altijd een ingebeelde zieke, omdat die inherent aan zijn ziekte een hele reeks andere mogelijkheden over het hoofd ziet. De mens is vooral een hardwerkend wezen die veel hindernissen moet overkomen om prettig te kunnen leven -niet zo hard te hoeven werken- met een geliefde aan de arm en een paar kindertjes op school, in een aardig huisje met een lapje grond erbij - een nogal bezadigd beeld, maar een gemiddeld verlangen. Net onder de oppervlakte van de zichtbare mens wordt echter een epische strijd gevoerd met elk individueel mens in de rol van heroïsche held. Elk mens levert een levenslange krachtsinspanning tegen de elementen en tegen zij die hem tegenwerken - zij die van hem willen profiteren, hem zijn succes misgunnen, hem zijn verworvenheden willen ontnemen, hem naar het leven staan en hem belasting laten betalen. Die mens staat elke dag

met zijn grote lemen voeten in drek en bloed en tracht de boel schoon te houden - en elke dag wordt hij wakker om te ontdekken dat er weer meer drek, bloed en kots is bijgekomen, dat hij elke dag weer met bloed, stront en slijm wordt gekogeld. Dat hij op een planeet leeft die zo is geformatteerd dat je een ander wel moet opvreten om te kunnen overleven - ook de vegetariërs. Zo'n strijd noem ik echt heroïsch, zonder enig zweempje van reserve, zonder enige overdrijving, noch enig verborgen verwijt. Elk mens levert elke dag van zijn leven die strijd. De een in een omgeving die deze strijd probeert te verzachten, de ander in een omgeving waarin de condities om te kunnen overleven eerder doen denken aan een leeuwenkuil. Amerika is zo'n leeuwenkuil, met addergebroed. De strijd is daar naakt met het naakte bestaan als inzet. Het is de plaats bij uitstek voor de mens, waar ondanks alle klatergoud de daadwerkelijke mens zijn ongecensureerde en onopgesmukte gedaante blootlegt. Het leven ontdaan van elke verhullende filosofie, teruggebracht naar het rauwe bestaan.

Het rauwe naakte bestaan is geen negatieve kwalificatie, net zo min als een ontploffende vulkaan een negatieve kwalificatie verdient - het is. Het ogenschijnlijk harde inzicht dat hier wordt gegeven over wie en wat de mens is, bevat geen enkele negatieve kwalificatie. Als een mens maar ver genoeg gedreven wordt, is ieder mens bereid te doden om te overleven. Ieder mens waar dan ook, ook en misschien het meest geprononceerd in het land van de vrijen, het thuis van de dapperen. Amerika de Grote Satan noemen en Amerikanen derhalve satanskinderen is als het veroordelen van wat je in de spiegel kunt zien. Het is voor elk mens een aanrader zich naakt in de spiegel te bezien, zich geestelijk uit te kleden en te bezien welke schade en ziektes hij heeft opgelopen in de loop van zijn opvoeding en de jaren daarna. Alleen wanneer je zelf je genezing van alle enge mensenziektes begint -van toepassing op jou alleen-, ben je in staat op het einde van je leven met tevredenheid terug te kijken - ongeacht wat er daarna gebeurt. Echte tevredenheid over wie je bent geworden, over hoe je op eigen kracht bent uitgestegen boven het dier waarin je zat zonder over de lijken van je medemens te gaan.

Noten bij "De Grote Satan"

⁴⁾ Enki of Enkil is een god in de Sumerische mythologie -de Schepper, ook de god van het zoete water, van de afgrond, de dood en van de scheppende geest-, later bekend als Ea in de Akkâdische en Babylonische mythologie. Enki was oorspronkelijk de beschermheer-god van de stad Eridu -het tegenwoordige Tell Abu Schachren in Irak- en later verspreidde de invloed van zijn cultus zich over Mesopotamië en de Kanaänieten, Hethieten en Hurrieten. De exacte betekenis van zijn naam is onzeker: de gewoonlijke vertaling is "Heer van de Aarde". Het Sumerische en wordt doorgaans vertaald als een titel gelijk aan "Heer" - het was oorspronkelijk een titel die aan de Hoge Priester werd gegeven; ki betekent "Aarde".

⁵⁾ "Wie niet voor ons is, is tegen ons." Dat was de reactie van de Amerikaanse president George W. Bush op de aanslagen van 11 september 2001. Deze uitspraak zorgde voor een overzichtelijke tweedeling in de wereld. Hierna formuleerde Bush zijn doctrine van de preventieve aanval en lanceerden de Amerikanen hun war on terror waarmee Afghanistan en Irak gedemocratiseerd moeten worden. Bush gelooft heilig in een negatief verband tussen democratie en terreur. Wanneer er democratie is, zal er geen terreur zijn.

Uit: Handreiking voor een profielwerkstuk van de Faculteit der Managementwetenschappen, Radboud Universiteit Nijmegen. Zie verder: <http://www.ru.nl/@763584/pagina/>

⁶⁾ Terwijl de onnadenkende massa in bijvoorbeeld Europa, daar zijn de verschillen het meest duidelijk, zich en masse door de Amerikaanse subculturen laat verleiden, haalt de culturele elite zijn neus daarvoor op. Door middel van subculturen die erotiek en geweld verheerlijken, wordt door met name de producenten van muziek en films grof geld verdiend. De culturele elite in Europa danst ook op die muziek, maar kijkt voor een levenshouding absoluut niet naar de morele inhoud -of juist de afwezigheid daarvan- van die subcultuur. De levenshouding wordt altijd nog bepaald door de eigen Europese waarden - een nauwelijks zichtbare onafhankelijkheid. De massa echter identificeert zich sterker met een proleterige levenshouding waar consumentisme het adagium is. Het is de oorzaak van wat de verhuftering van de maatschappij wordt genoemd. Dit fenomeen is niet uniek voor de huidige tijd, het is van alle tijden, zoals cultureel imperialisme van alle tijden is.

⁷⁾ De periode van Zarathoestra, dat wil zeggen de datering van de samenstelling van het Oude Avestaanse Gathas, is onbekend. Klassieke schrijvers als Plutarchus stellen een datering voor van 6000 vce. Voorgestelde data in de wetenschappelijke literatuur verschillen sterk, tussen de 18e en de 6e eeuw vce. Zarathoestra werd geboren in de priesterlijke familie van de Spitamiden en zijn voorvader Spitama wordt meermaals in Gathas genoemd. Zijn vader heette Pourušaspa, zijn moeder was Dughdova. Met zijn vrouw Huvovi, had Zoroaster drie zonen, Isat Vastar, Uruvat-Nara en Hvare Cidra, en drie dochters, Freni, Pourucista en Triti. Zijn

vrouw, kinderen en een neef genaamd Maidhyoimangha, waren zijn eerste bekeerlingen na zijn verlichting op de leeftijd van 30 jaar door Ahura Mazda.

8) Mozes was, volgens de Hebreeuwse Bijbel en de Koran, een religieuze leider, wetgever en profeet, aan wie het auteurschap van de Thora traditioneel wordt toegeschreven. Ook wel Moshe Rabbenu in het Hebreeuws - Let. `Mozes onze Leraar/Rabbi` -, is hij de belangrijkste profeet in het jodendom, en wordt hij ook beschouwd als een belangrijke profeet in het christendom en de islam, evenals een aantal andere godsdiensten. Het bestaan van Mozes en de juistheid van de Exodus verhaal wordt onder de archeologen en egyptologen betwist. Andere historici beweren dat de biografische gegevens, en Egyptische achtergrond, toegeschreven aan Mozes het bestaan van een historische politieke en religieuze leider impliceren die was betrokken bij de consolidatie van de Hebreeuwse stammen in Kanaän tegen het einde van de Bronstijd.

9) Confucius -551 tot 479 vce-, was een Chinese leraar, redacteur, politicus en filosoof van de Lente en Herfst Periode van de Chinese geschiedenis. De filosofie van Confucius benadrukte persoonlijke en bestuurlijke moraliteit, juistheid in sociale relaties, rechtvaardigheid en oprechtheid. Aan Confucius wordt traditioneel het schrijven of bewerken van veel van de Chinese klassieke teksten toegeschreven met inbegrip van de Vijf Klassieken. Confucius' principes hadden een basis in de gemeenschappelijke Chinese traditie en het geloof. Hij verdedigde sterk de loyaliteit aan de familie, voorouderverering, respect ten aanzien van ouderen door hun kinderen -en in de traditionele interpretaties- van mannen door hun vrouwen.

10)

BRONSTIJD HERDERS VAN DE EURAZIATISCHE STEPPEN	
Neolithicum (5000-3300 vce)	Tripolye Cultuur (4000 - 3500 vce)
	Sredny Stog Cultuur (4000 - 3000 vce) * De eerste temmers van paarden * Medegrondleggers van het Hindoeïsme
	Khvalynsk Cultuur
	Karanovo VI Cultuur
	Kemi Oba Cultuur
	Usatovo Cultuur
	Botai Cultuur
	Poltavka Cultuur
	Fatyanovo Cultuur
	Abashevo Cultuur

	Sintashta-Arkaim Cultuur * Medegrondleggers van het Hindoeïsme
Vroege Bronstijd (3300-1900 vce)	Maikop Cultuur (3500 - vce) * De uitvinders van het wiel
	Putgraf Cultuur (3300 - 2300 vce)
	Baden Cultuur
	Trechterbeker Cultuur (3300 - 3000 vce)
	Catacombe Cultuur (2800 - 1900 vce)
Midden Bronstijd (1900-1200 vce)	Houtgraf Cultuur (1900 - 1200 vce)
	Andronovo Cultuur (1800 - 1200 vce) * Medegrondleggers van het Hindoeïsme
	Mnogovalikovaya Cultuur
	Glina III/Monteoru Cultuur

¹¹⁾ De universaliteit van de Gouden Regel in de Wereldreligies

Boeddhisme. Kwets anderen niet op manieren die je zelf kwetsend zou vinden.
Udana-Varga 5,1

Christendom. Oordeel niet, opdat er niet over jullie geoordeeld wordt. Want op grond van het oordeel dat je velt, zal er over je geoordeeld worden, en met de maat waarmee je meet, zal jou de maat genomen worden. Mattheüs 7:1-2

Confucianisme. Doe niet aan anderen wat je niet zelf zou willen. Dan zal er geen wrok tegen u zijn, hetzij in de familie of in de staat. Analecten 12:02

Hindoeïsme. Dit is de som van de rechten; doe niets aan anderen wat je niet wilt dat ze aan u doen. Mahabharata 5.1517

Islam. Niemand van jullie is een gelovige tot hij voor zijn broeder wenst wat hij voor zichzelf wenst. Soennah

Jodendom. Wat voor jou afkeurenswaardig is, doe dat niet je medemens aan. Dit is de gehele wet; de rest is commentaar. Talmoed, Shabbat 31d

Taoïsme. Beschouw de winst van uw buurman als uw winst, en het verlies van uw naaste als uw eigen verlies. Tai Shang Kan Yin P'ien

Zoroastrisme. De natuur alleen is goed en die onthoudt zich van het doen aan een ander wat ook niet goed voor zichzelf is. Dadisten-I-dinik, 94,5

¹²⁾ De theoretisch natuurkundige aan de Universiteit van Californië Thomas Banks heeft vanuit zijn theorie van "causale ruiten" berekend dat de totale hoeveelheid kennis in het universum $10^{10 \cdot 123}$ bedraagt - tien tot de tiende tot de honderddrieëntwintigste. Hij heeft ook berekend dat de menselijke kennis nooit meer dan $10^{10 \cdot 90}$ kan bedragen -tien tot de tiende tot de negentigste-, omdat de hoeveelheid hardware die nodig is om boven dat laatste getal uit te komen zo groot is dat de massa daarvan zou imploderen als een zwart gat.

¹³⁾ Travels with Charley: In Search of America is een reisverslag geschreven door de Amerikaanse auteur John Steinbeck. Het vertelt het verhaal van een road trip in 1960 met zijn Franse poedel, Charley, door de Verenigde Staten. Hij schreef dat hij werd bewogen door het verlangen om zijn land op een persoonlijk niveau te zien, aangezien hij zijn brood verdiende met er over te schrijven. Hij schreef dat hij veel vragen had voor zijn reis, maar de voornaamste was: "Wie zijn de Amerikanen, vandaag de dag?" Hij merkte dat het "nieuwe Amerika" niet voldeed aan zijn verwachtingen.

Steinbeck vertelt over reizen door de Verenigde Staten in een speciaal gemaakte camper die hij Rocinante noemde, naar het paard van Don Quichot. Zijn reizen begonnen in Long Island, New York, en volgde ongeveer de buitengrens van de Verenigde Staten, van Maine tot de Pacific Northwest, naar beneden naar zijn geboorteland Salinas Valley in Californië, verder naar Texas, omhoog door de Deep South, en dan weer terug naar New York. Een dergelijke reis beslaat zo'n 16.000 kilometer.

Volgens Thom Steinbeck, de oudste zoon van de auteur, was de echte reden voor de reis, dat Steinbeck wist dat hij stervende was en hij wilde zijn land nog een laatste keer te zien. Thom zegt dat hij verbaasd was dat zijn stiefmoeder (Steinbeck's vrouw) er in toestemde dat Steinbeck de reis maakte; vanwege zijn hartkwaal had hij elk ogenblik kunnen sterven.

Meer op Wiki. Interview met Steinbeck op You Tube:
http://www.youtube.com/watch?v=_sJZpeBw6YE&feature=related

¹⁴⁾ Ondanks dat Amerika het land van de vrijen wordt genoemd is die vrijheid slechts voorbehouden aan mensen met durf en kapitaal. De Amerikaanse droom gaat op voor slechts enkele die bereid zijn over lijken te gaan of die extreem veel geluk hebben. Het is een sterk hiërarchisch georganiseerd land met op elk niveau bovenbazen. Iedereen heeft wel iemand boven zich staan, niemand is werkelijk vrij.